

[Socialministeren]

Efter bistandslovens § 69 påhviler det den enkelte kommunalbestyrelse at sørge for det nødvendige antal pladser i daginstitutioner for børn og unge. Socialministeriet har derfor kontaktet Esbjerg kommune, der har oplyst, at afhjælpning af ventelisterne til daginstitutionspladser m.v. vil blive prioriteret meget højt.

Da forpligtelsen til at sørge for det nødvendige antal pladser påhviler kommunalbestyrelsen, er det denne, der ud fra oplysninger om antal børn, ventelister, arbejdsfrekvens, økonomi m.v. skønner, hvor høj en dækningsprocent kommunen skal have, og socialministeriet har ikke adgang til at efterprøve dette skøn.

Socialministeriet kan kun komme med henstillinger om ændring af pladstallet, hvis de årlige social- og sundhedsplaner, der udarbejdes i medfør af den sociale styrelseslov, viser, at dækningen af institutionspladser falder helt uden for det acceptable.

Socialministeriet har ikke haft bemærkninger til Esbjerg kommunes social- og sundhedsplaner 1985-86, som ministeriet tidligere har haft forelagt.

Specielt med hensyn til de lediges særlige børnepasningsproblemer kan det oplyses, at socialministeriet allerede i januar 1978 anmodede de sociale udvalg om at være opmærksomme på dette spørgsmål. Denne henstilling blev givet i forbindelse med en tidligere henstilling fra arbejdsministeriet til arbejdsformidlingen om at tage særlige hensyn til personer med børnepasningsproblemer.

Socialministeriet skal i øvrigt generelt bemærke, at kommunerne – selv med uændret ressourceforbrug – har mulighed for at imødekomme en stigende efterspørgsel på dagforanstaltningsområdet. Det kan f.eks. ske ved en ændring af institutionsstrukturen i retning af omdannelse af pladser til andre aldersgrupper og omlægning mellem hel- og halvdagspladser. Man er da også i mange kommuner i gang med en omstilling – bl.a. under hensyn til, om den sammensætning af dagtilbud, der findes i kommunen, stadig er i overensstemmelse med de behov, der findes hos børn og børnefamilier.

Herunder er der mulighed for en ordning, hvorefter de arbejdsledige, som får passet deres børn i dagforanstaltning, hvis de måtte ønske det, får mulighed for selv at passe deres børn og en garanti for en pasningsord-

ning ved arbejdstilbud, således at de under deres ledighed ikke mister deres ret til dagpenge.

For at få en bred debat om mulighederne for at udvikle og supplere de kendte former for dagtilbud – vel at mærke uden at det betyder en forringelse af børns og unges opvækstvilkår – har socialministeriet netop udsendt et debatoplæg om dette emne.

Spm. nr. S 1174

Til *justitsministeren* (23/5 86) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil ministeren oplyse, om ansatte i direktoratet for kriminalforsorgen og ansatte ved statsfængsler og lignende institutioner er at betragte som ansatte i justitsministeriet eller nævnte ansatte er at betragte som ansatte i en selvstændig institution under justitsministeriet?«

Begrundelse

Det er for spørgeren uklart, hvorledes éns ansættelsesbrev skal være udformet, for at man kan betragtes som værende ansat i justitsministeriet, og hvilke forskelle der er på at være ansat i justitsministeriet, i direktoratet for kriminalforsorgen og ved statsfængslerne, når det i alle tilfælde drejer sig om afskedigelse af den øverste administrative chef.

Svar (30 5 86):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

I henhold til aftale af 15. august 1975 mellem finansministeriet og tjenestemændenes centralorganisation er ansættelsesområdet for tjenestemænd i staten som udgangspunkt vedkommende ministerium med tilhørende institutioner.

I overensstemmelse hermed ansættes tjenestemænd såvel i direktoratet for kriminalforsorgen som ved kriminalforsorgens statsfængsler og øvrige institutioner med et ansættelsesområde, der omfatter justitsministeriet med tilhørende institutioner. Ansættelsesområdet fremgår af den pågældendes ansættelsesbrev.

For ikke-tjenestemandsansat personale afhænger ansættelsesområdet af eventuelle